

gratis, saa staaer der dog ikke Noget om, at de skulle gjøre Saadant for de Private, og det er altsaa ikke heller saa sandsynligt, at Regjeringen skulde ville paalægge Dyr lægerne eller andre Tilfynsmænd — det vil jo i mange Tilfælde være communale Embedsmænd — at udstede disse Attester gratis paa Grund af den Betaling, de faae, og det saameget mindre, som jeg antager, at de i mange Tilfælde slet ikke faae nogen Betaling. Det, der har bevæget mig til at tænke paa dette Forhold, og at bringe disse Attesters Udstedelse gratis i Forslag, er, at Dyr lægeattester ofte blive betalte meget dyrt. Jeg har saaledes i den Forsikringsforening, som jeg er Formand for, seet Attester paaskrevne, at de ere betalte, nogle med 3 Rd., andre med 2 Rd. og atter andre med 1 Rd.; jeg antager vel, at deri tillige er indbefattet et Vederslag for Reisen, hvilket er sandsynligt, skjøndt det ikke er mig aldeles bekjendt (En Stemme: Og for Curen!). Nei, Curen vedkommer aldeles ikke dette; den er holdt udenfor, det veed jeg med Visshed. Det er altsaa Attesten, der er bleven betalt med en saadan Priis; men jeg antager dog, som sagt, at der i denne Betaling maa ligge Godtgjørelse for Reisen, skjøndt det rigtignok i mange Tilfælde forekommer mig at være en meget høi Betaling at fordrø, da det jo er bekjendt, at Dyr lægerne meget hyppig paa Landet befordre sig selv rundt omkring og da afgjøre mange Forretninger paa een Dag. Det vilde derfor, forekommer det mig, være det Rigtigste, at man kunde være betænkt paa ikke under en saadan Landeplage at aabne Udgang til en saadan temmelig stærk Udskrivning hos Folk for at skaffe et Document, uden hvis Tilstedeværelse disse Foreninger aldeles ikke kunne virke. Dersom man ikke kan faae en saadan af uvillige Mænd udstedt Attest aldeles sikkert, erklærer jeg efter den Rundstab, jeg har til slige Foreninger, at det er umuligt at skaffe nogen Betyggelse for, at der ikke foregaaer Misligheder med Hensyn til Erstatningskravene. Da dette Document altsaa er saa absolut nødvendigt, og det maa forðres overalt, samt da den Betaling, jeg har seet ydet eller forðret paa visse Steder for Attester af denne Art, er saa høi, har jeg troet, at jeg burde foreslaae den Bestemmelse, der

foreligger i § 4. Jeg skal endnu med Hensyn til denne Paragraph blot bemærke, da jeg jo ikke kan vide, om denne Sag kommer videre end i dette Møde, at der i den Redaction af § 4, som jeg vilde foreslaae, naar Sagen gik videre, skulde indbefattes en udtrykkelig Bestemmelse om, at den Attest, der saaledes udstedes, skulde udstedes af Dyr lægen eller en anden paa det Offentliges Vegne tilfædekommen Tilfynsmand, at det altsaa skulde være En, der var paa Stedet, saa at der ikke foraarjagedes Noget nogen Reise eller Reiseudgift for at komme derhen. Jeg skal imidlertid nu, uagtet der er et Medlem, som mener, at det foreliggende var et unyttigt Forslag at bringe frem, idet det var en saa ubetydelig Sag, at det ikke var værd at uleilige Lovgivningsmagten dermed, dog bemærke, at jeg ved den Discussion, som har fundet Sted her iaften, har opnaaet ikke Lidet af, hvad jeg ønskede at opnaae, idet det forekommer mig, at der i de Udtalelser, der ere fremkomne fra Regjeringen, og i dem, der ere fremkomne for Exempel fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), er givet baade Tilfynndelse til Selvvirksomhed og Beroligelse for Mange i Landet med Hensyn til den truende Landeplage, ligesom jeg ikke kan nægte, at flere af de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Kreds (Wille) og andre Medlemmer, have tjent til at klare hele denne Sag saaledes, at man i Landet i det Hele taget i de Møder, som endnu stadig holdes rundt omkring, vil kunne finde Veiledning og Belysning om, hvad man har at gjøre i denne vigtige Sag. Saaledes er det mig kjær at have indbragt Forslaget, og jeg vedbliver at troe, at dette ikke har været et unyttigt Skridt, ligesaa lidt som jeg troer, at det vilde være unyttigt at yde de Begünstigelses, her ere forlangte, idet jeg er vis paa, at det vil være en Tilfynndelse for Mange, der ellers see med Ængstelighed til enhver Skilling's Udgift. I et Aar som dette, hvor der næsten har været Misvært i hele Landet, ere nemlig et Par Skilling af et Par Hundrede Rigsdaler Noget, som der lægges stor Vægt paa af Mange, der ikke have nemt ved at komme til Skillingen. Jeg antager der-